

eensstemmelse med Nutidens Principer og med samtlige de paa Bornholm stedfindende Forhold, en Bæbning, som giver Udfigt til, at man idetmindste paa Bornholm kan naae, hvad der er det Høieste, som vi kunne vente at opnaae her, nemlig et hæderligt Forsvar, et Forsvar, der kan levne Tid til fra anden Side at hyde den Understøttelse, som naturligtviis ogsaa vi i det hele Land, i Tilfælde af en overmægtig Fjendes Angreb, maae vente at modtage.

**Gad:** Det ærebe Thing vil maastee erindre, at jeg ved denne Sags 1ste Behandling var uenig med den ærebe Ordfører om Ordningen af Intendanturcorpsset. Medens den ærebe Ordfører allerede dengang forsvarede at vende tilbage til det Forslag, som var forelagt fra Commissionens Side, saa tillod jeg mig i Modsetning til ham at fremhæve, at jeg maatte ansee det af Ministeriet forelagte Forslag for i sine Hovedtræk at være langt bedre. Det Forslag, som nu foreligger for os, er jo ganske sikkert ikke en fuldstændig Gjentagelse af det, som i sin Tid var foreslaaet af Commissionen, men det ligner det dog saameget, at man ikke kan forundre sig over, at jeg endnu staaer paa det Standpunkt, at maatte foretrække den af Ministeriet foreslaaede Ordning for den, der foreligger fra Udvalgets Side. Jeg er jo altsaa forsaavidt, hvad selve Resultatet angaaer, i fuld Overensstemmelse med det ærebe Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgtreds (Fallefen), som allerede har udtalt sig derved, men jeg skal dog ved Siden af denne Erklæring ikke undlade at udtale, at der var enkelte Ting i hans Begrundelse, som jeg for mit Vedkommende ikke kan tiltræde. Det Første, som her staaer omtalt i Betænkningen, hvilket ogsaa var det Første, det ærebe Medlem omtalte, er det, at man skyder Ordningen af den øverste Administration tilside, hvad Intendanturvæsenet angaaer. Jeg troer, at det ærebe Medlem har Ret deri, at det er uheldigt, og jeg troer, at han har Ret deri, at denne Ordning meget godt kunde finde Sted, selv om man forøvrigt vilde udskyde Ordningen af den øverste Administration i Hæren. Jeg er forøvrigt uenig med ham deri, at det ikke skulde være ønskeligt at forene ogsaa denne Administration for Land- og Sø-

hærens Vedkommende, og, hvis det stod for mig saaledes, som om en Ordning af den øverste Intendanturadministration nu kunde lægge Hindringer iveien for senere, maastee ad Aare, at komme til en Forening af Intendanturvæsenet for Land- og Søhæren, saa skulde jeg for mit Vedkommende ikke ansee det for ønskeligt allerede ved nuværende Leilighed at foretage en Ordning, som snart skulde gøres om igjen. Eet er vistnok ganske sikkert, nemlig, at det altid vil være rigtigt at have Embedsmændene i de underordnede Intendantstillinger ved Søer og Flaade hver for sig, da deres Virksomhed stedse vil være indbyrdes temmelig forskjellig; men der er, saa vidt jeg kan skjønne, ikke det Allermindste iveien for, at den overordnede Administration kan forenes. Paa den anden Side troer jeg, at Enhver vil indrømme, at det aabenbart er meget uheldigt, naar man skal omordne og fuldstændigt gjenføde en Institution som Intendanturen, der jo hidtil har været stillet temmelig uheldigt, at man da ikke samtidigt ordner den øverste Administration, som dog skal lede og styre det Hele, og jeg seer, som sagt, ikke, at en Ordning af den vil kunne lægge nogen Hindring iveien for, at man senere lægger ogsaa Søhærens Intendantur ind under den, hvilket jo kun kan bevirke Ansættelsen af nogle flere Kræfter til Bestridelsen af de søgebe Forretninger. I denne Henseende vilde jeg altsaa have ønsket, at man havde fastholdt Ministeriets Forslag, skjøndt jeg anerkjender den Grund, som har ført Udvalget til ikke at ville gaae ind derpaa.

Det andet Spørgsmaal er Ordningen af Melleminstansen. Hvad dette angaaer, har Ministeriet jo foreslaaet to Divisionsintendanturer, medens Udvalget her vender tilbage til, hvad der i sin Tid forelaa fra Commissionens Side, og ønsker fem Brigadeintendanturer. I denne Henseende maa jeg ogsaa endnu bestandigt holde paa og ansee for ønskeligt, at der indføres to Divisionsintendanturer. Min Grund er fornemlig den blandt andre ogsaa af mig selv tidligere fremhævede, at man saa har det samme Maskineri i Fredstid, som man kan bruge paa Krigsfod. Naar man holder sig til fem Brigadeintendanturer, er ganske sikkert den Fordeel opnaaet, at man, naar Krig